



**ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ**  
ວັນອາທິດ ທີ 16 ມີນາ 2025 (3-16-2025)

**ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຮິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ**

**ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ:** ພຣະເຊຊູກະທຳການໃນທາງທີ່ເກີນກວ່າພວກເຮົາຈະຄາດຄິດໄດ້.

**ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:**

ເມື່ອພວກເຮົາເບິ່ງໂທລະທັດ, ໂດຍສະເພາະຊ່ອງທາງສາສນາ, ພວກເຮົາມັກຈະເຫັນຂໍ້ມູນຂ່າວ. ປະຈຸບັນການໂຄສະນາບາງຄົນເວົ້າໄອ້ອວດກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ວັດຖຸສິ່ງທີ່ຈະໄດ້ພົບເຫັນ "ການອັສຈັນ" ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂໍ້ມູນທີ່ປະກາດແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍພະຍານຫຼາຍຄົນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຫຼືໃຊ້ເງິນໃນວັດຖຸກັບສິ່ງອັສຈັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈຸດສຸມໃສ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງຂໍ້ມູນທີ່ປະກາດວ່າຖ້າຫາກວ່າທ່ານໄດ້ສິ່ງຂອງບໍລິຈາກເປັນເງິນ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບວັດຖຸສິ່ງມະຫັສຈັນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບພອນທີ່ແນ່ນອນຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ. ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ເລົ່າໃຈທີ່ເຫັນວ່າຍັງມີບາງຄົນ (ແມ່ນແຕ່ຊາວຄຣິສະຕຽນເອງ) ກໍຕົກໄປຢູ່ໃນຄວາມເຫຼື້ອມໃສສັດທາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຢາກໄດ້ "ພອນ" ພຽງຊົ່ວຄາວໃນຂະນະທີ່ຂາດຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ: ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ. ຂໍ້ຄວາມໃນນີ້ນີ້, ພວກເຮົາຈະອ່ານກ່ຽວກັບຊາຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະນ້ຳ, ແລະວິທີການຂອງປະຊາຊົນຄິດວ່າມັນເປັນແຫຼ່ງຂອງການປິ່ນປົວ. ແນວໃດກໍຕາມ, ເມື່ອໄດ້ພົບກັບພຣະເຊຊູ ຊີວິດຂອງລາວກໍໄດ້ປ່ຽນແປງໄປຕລອດຊີວິດ. ການຖືກປິ່ນປົວຂອງຊາຍຄົນນີ້ກໍໄດ້ກາຍເປັນນຶ່ງໃນເຄື່ອງໝາຍທີ່ຊົງໃຊ້ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຂອງການມີຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພຣະເຊຊູແລະພຣະບິດາເຈົ້າ.

ວິທີການໂຄສະນາຂອງເຂົາແນວໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າຊື້ແລ້ວມາເສັງໃຈໃນພາຍຫຼັງ?

**ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)**

**ສຶກສາພຣະຄຳພີ**

**1. ໂຢຮັນ 5:1-7**

1. ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເຖິງເທສການຂອງຊາດຍິວ ແລະພຣະເຊຊູກໍສະເດັດຂຶ້ນເມື່ອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ. 2. ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ຮີມປະຕູແກະມີສະໜ່ວຍນຶ່ງ ພາສາເຮັບເຮົາເອີ້ນສະນັ້ນວ່າ ເບັດຊະທາ ມີສາລາອ້ອມຢູ່ທ້າງຫຼັງ. 3. ໃນສາລາເຫຼົ່ານັ້ນມີຄົນປ່ວຍເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ຄືຄົນຕາບອດ ຄົນຂາເສັ້ງ ແລະຄົນອົງຄະລິບນອນຢູ່ (ຄອຍຖ້ານ້ຳເພືອນ). 4. ດ້ວຍວ່າມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງມາກວນນ້ຳສະນັ້ນເປັນຍາມໆ ແລະເມື່ອນ້ຳເພືອນຜູ້ໃດລົງໄປໃນນ້ຳກ່ອນກໍຫາຍຈາກພຍາດທີ່ຕົນເປັນຢູ່ນັ້ນ). 5. ທີ່ນັ້ນມີຊາຍຄົນນຶ່ງປ່ວຍຢູ່ໄດ້ສາມສິບແປດປີມາແລ້ວ. 6. ເມື່ອພຣະເຊຊູຊົງເຫັນຄົນນັ້ນນອນຢູ່ ແລະຊົງຊາບວ່າເຂົາເປັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນເທິງແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, "ເຈົ້າຢາກດີຫຼື?" ຄົນປ່ວຍນັ້ນຈຶ່ງຫຼຸນວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ເວລານ້ຳເພືອນຂຶ້ນບໍ່ມີໃຜຈະເອົາຂ້ານ້ອຍລົງໄປໃນສະ ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍກຳລັງລົງໄປຄົນອື່ນກໍລົງໄປກ່ອນແລ້ວ."

ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມໄປຮ່ວມງານສລອງ, ເຮົາພົບເຫັນພຣະເຊຊູຢ່າງຢູ່ທີ່ສະນ້ຳເບັດຊະທາໃນວັນຊະບາໂຕ. ສະຖານແຫ່ງນີ້ຈະມີສອງສະນ້ຳທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່, ມີເລົາຫີນເປັນແຖວທີ່ຕົກແຕ່ງລຽງລາຍໄວ້ (ຂໍ້ 2). ເປັນໜ້າລົນໃຈ, ໃນສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມນີ້, ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບສະນ້ຳໄດ້ຖືກນັບວ່າເປັນຄົນນອກສັງຄົມ. ພວກເຂົາເຈົ້າຕາບອດ, ເປັນຄົນຂາເສັ້ງ, ແລະຄົນເປັນອຳມະພາດ

(ຂໍ້ 3ກ). ເປັນຫຍັງຄົນຈຶ່ງຖືກພາຕົວເຂົ້າໄປໃນສະນ້ຳນີ້ເພື່ອການປິ່ນປົວຮັກສາ?

1. **ຊື່ຂອງສະນ້ຳທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ, ເນື່ອງຈາກວ່າເປັດຊະທາ ພາຍຄວາມວ່າ "ເຮືອນຂອງຄວາມເມດຕາ."** ຖ້າຫາກມີບ່ອນໃຫ້ຜູ້ຄົນສຳຜັດກັບຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ສະນ້ຳເຫຼົ່ານີ້.
2. **ພວກເຂົາເຊື່ອວ່ານ້ຳມີອຳນາດໃນການປິ່ນປົວ.** ໃນບາງຄຳຄິດເຫັນແລະແມ້ກະທັ້ງການແປ, ພວກເຮົາເຫັນການອ້າງອີງເຖິງຄວາມເຊື່ອພື້ນເມືອງໃນບັນດາປະຊາຊົນ, ເຊິ່ງແມ່ນວ່ານ້ຳໄດ້ຖືກແຕະຕ້ອງໂດຍເທວະດາແລະອຳນາດການປິ່ນປົວສາມາດໃຊ້ໄດ້ພຽງແຕ່ໃນເວລາທີ່ມີນ້ຳເພື່ອນ (ຂໍ້ 7).
3. **ເມື່ອນ້ຳເພື່ອນ, ຜູ້ຄົນພາຍາມລົງໄປ.** ຕົວຢ່າງຂອງຄົນອື່ນທີ່ມີການຄານຫຼືຖືກນຳໄປສະນ້ຳແນ່ນອນຈະເປັນການດຶງດູດຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຫວັງ.

ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການຕັ້ງຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນ, ແຕ່ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ຮູ້ຊາຍພິການຜູ້ນຶ່ງທີ່ນັ່ງຢູ່ແຄມສະສາມສິບປີແລ້ວ (ຂໍ້ 5). ໃນບາງຈຸດໃນຊີວິດຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສະນ້ຳແລະ "ອຳນາດໃນການປິ່ນປົວ," ແລະລາວໄດ້ຖືກນຳໄປຫາສະນ້ຳເພື່ອໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສາມາດໃນການລົງໄປໃນສະນ້ຳໄດ້ຖືກຂັດຂວາງໂດຍຄວາມເປັນພິການຂອງລາວ, ແລະເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍໃຫ້ລາວລົງໄປໃນນ້ຳ. ຄວາມຄິດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະນ້ຳແມ່ນວ່າໃຜລົງກ່ອນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖືກຮັກສາກ່ອນ, ເພາະວ່າມີທາງດຽວ **"ປົວໄດ້"** ກັບຄືນທີ່ສາມາດລົງໄປໃນນ້ຳຂະນະທີ່ນ້ຳຍັງເພື່ອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຊາຍຄົນນັ້ນໝົດຫວັງທີ່ຈະລົງໄປໃນສະນ້ຳຢ່າງໜ້ອຍສາມສິບແປດປີແລ້ວ, ແລະຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູກໍຢ່າງໄປທີ່ລາວ. ພຣະຄົມພິກ່າວວ່າພຣະເຢຊູ "ໄດ້ເຫັນລາວນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະຮູ້ວ່າລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນດົນນານມາແລ້ວ" (ຂໍ້ 6). ຈະຕ້ອງມີບາງຢ່າງຜິດແປກກ່ຽວກັບຊາຍຜູ້ນີ້ໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຢຊູ. ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ນອນວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄວາມຢາກຫາຍດີຂອງລາວແລະພຣະອົງກໍມີຄວາມເມດຕາລົງສານ. ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນຢ່າງຢູ່ແຄມສະນ້ຳແລະຈາກໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຄົນທີ່ຖືກສັງຄົມປະຖິ້ມນັ້ນ, ພຣະເຢຊູເຫັນໃນໃຈຂອງມະນຸດ. ຄຳຖາມທີ່ພຣະເຢຊູຖາມເປັນຄຳຖາມນຶ່ງທີ່ເຮົາທຸກຄົນຖືກສະເໜີມາເມື່ອເວົ້າເຖິງຊີວິດຂອງເຮົາເອງ: **"ເຈົ້າຢາກດີບໍ່?"** (ຂໍ້ 6). ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ຊາຍທີ່ເປັດຊະທາ, ພວກເຮົາສາມາດພາດຈຸດຂອງຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນຊາຍຜູ້ນີ້ຄິດວ່າຄຳຖາມຂອງພຣະເຢຊູເປັນເລື່ອງທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລາວລົງໄປໃນນ້ຳ (ຂໍ້ 7), ແຕ່ພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ພຣະອົງເຕັມໃຈທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. ພຣະອົງພ້ອມທີ່ຈະກ້າວເຂົ້າສູ່ຊີວິດຂອງຊາຍຜູ້ນັ້ນແລະໃຫ້ການປິ່ນປົວທີ່ແທ້ຈິງຂອງລາວ! ພຣະເຢຊູໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະສະແດງໃຫ້ຜູ້ຊາຍຜູ້ນີ້ວ່າພະລັງງານການປິ່ນປົວບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນນ້ຳແຕ່ຢູ່ໃນພຣະເຢຊູເອງ, ຜູ້ທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາໃນເວລານັ້ນ. ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເອງ, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາເຮັດສິ່ງດຽວກັນກັບຜູ້ຊາຍຜູ້ນີ້. ເມື່ອເຮົາປະສົບກັບສະພາບການທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບໃນທັນທີ, ເຮົາສາມາດຄິດໄດ້ວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ເຫັນເຮົາ. ແນວໃດກໍຕາມ, ບໍ່ດົນພວກເຮົາຈະພົບເຫັນຕົວເຮົາເອງຢູ່ໃນສະພາບເປັນອຳມະພາດເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຊອກຫາຜູ້ທີ່ສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດໄດ້-ພຣະເຢຊູ.

**2. ໂຢຮັນ 5:8-11**

8. ພຣະເຢຊູຊົງບອກຄົນນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ." 9. ໃນທັນໃດນັ້ນຊາຍຄົນນັ້ນກໍດີພຍາດ ຈົ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງຕົນແລ້ວຢ່າງໄປ. 10. ວັນນັ້ນເປັນວັນສະບາໂຕ ດັ່ງນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ດີພຍາດນັ້ນວ່າ, "ວັນນີ້ເປັນວັນສະບາໂຕ ທີ່ເຈົ້າຈະຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປກໍຜິດພຣະບັນຍັດ." 11. ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, "ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີພຍາດນັ້ນໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າ "ຈົ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ."

ດ້ວຍທັສນະຂອງຊາຍຄົນນີ້ທີ່ຕາບອດກ່ຽວກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການສາມາດປິ່ນປົວລາວໄດ້, ເຮົາຈະຄິດວ່າເມື່ອພຣະເຢຊູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລາວຍືນ, ລາວຄົງຈະບໍ່ເຊື່ອ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພຣະເຢຊູເອີ້ນຜູ້ຊາຍໃຫ້ດຳເນີນການ (ຂໍ້ 8), ມັນແມ່ນການເອີ້ນທາງການປິ່ນປົວແລະມີຈຸດປະສົງ. ການເອີ້ນໃຫ້ "ລຸກຂຶ້ນ" (ຂໍ້.8) ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງອຳນາດການປິ່ນປົວຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນສຳລັບຜູ້ຊາຍທີ່ຈະ "ລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ." (ຂໍ້ 8) ຈະເປັນໄປໄກເກີນກວ່າທີ່ທຸກຄົນຄາດຫວັງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊາຍຜູ້ນັ້ນ. ຫຼັງຈາກທີ່ເຄື່ອງປູນອນທັງໝົດຂອງລາວເຮັດໃຫ້ລາວມີຈຸດປະສົງ. ພວກເຮົາອ່ານວ່າຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ຄົນຈະຄິດຖ້າລາວຍືນຂຶ້ນ. ພຣະຄັ້ມພິກ່າວວ່າ "ທັນທີທີ່ຜູ້ຊາຍດີ, ລຸກຂຶ້ນ, ແລະເລີ້ມຢ່າງ" (ຂໍ້ 9). ຜູ້ຊາຍບໍ່ຕ້ອງກັງວົນກ່ຽວກັບການເຂົ້າໄປໃນນ້ຳ. ລາວຍັງບໍ່ຕ້ອງກັງວົນວ່າຜູ້ຄົນຈະເວົ້າແນວໃດ, ເພາະລາວມີພະຍານເພື່ອປະກາດວ່າລາວໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສາມສິບແປດປີ, ແລະບໍ່ຕ້ອງການຜ້າປູອີກຕໍ່ໄປ. ລາວໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວແລະປ່ຽນແປງແທ້ໆ! ເມື່ອເຮົາຄິດກ່ຽວກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາກໍສາມາດມີທ່າອຽງທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ພວກເຮົາອາດຈະໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບບາງຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ, ແລະພວກເຮົາຖາມກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບແພດຫຍັງແດ່, ຫຼືເຂົາເຈົ້າກິນຢາຫຍັງ. ຫຼືຖ້າພວກເຮົາເຫັນບາງຄົນຖືກປິ່ນປົວຢ່າງກະທັນຫັນ, ພວກເຮົາມີຄຳຖາມຫຼາຍກວ່າການໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງສົມຄວນໄດ້ຮັບ. ມັນເປັນຄວາມສົງສັຍຂອງພວກເຮົາທີ່ສາມາດພາພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນອຳມະພາດໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປັນຫ່ວງກ່ຽວກັບອຳມະພາດຂອງພວກເຮົາ; ພຣະອົງຢາກໃຫ້ເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນອຳນາດ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ, ທີ່ພຣະອົງສນອງໃຫ້ເຮົາທຸກມື້. ໃນຂໍ້ທີ 9, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກບອກວ່າມື້ທີ່ມີການອັດສະຈັນນີ້ເກີດຂຶ້ນແມ່ນວັນຊະບາໂຕ. ດັ່ງທີ່ສະແດງຢູ່ໃນຂໍ້ທີ 10, ການແບກບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຖືກຫ້າມຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຍ້ອນວ່າມັນຖືວ່າເປັນການທຳງານ, ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນຄຳສັ່ງຂອງວັນຊະບາໂຕ. ຊາຍຄົນນັ້ນເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູບອກໃຫ້ເຮັດ ແລະເຮືອງນີ້ເຮັດໃຫ້ລາວຖືກຕຳໜິໃນທັນທີທີ່ສາທາລະນະຊົນເຮັດຜິດກົດ. ຜູ້ນຳທາງສາສນາທັງໝົດວ່າມີຊາຍໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ! ໃນເວລານັ້ນ, ການສລອງຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ຖືກລົບລ້າງໂດຍກົດໝາຍຂອງຜູ້ນຳ. ເມື່ອປະເຊີນໜ້າກັບເຮືອງນີ້, ຊາຍຄົນນັ້ນກໍເວົ້າແບບງ່າຍໆວ່າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູ. ຂໍ້ຄວາມແມ່ນຈະແຈ້ງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຢ່າງແທ້ຈິງໃນວັນຊະບາໂຕ, ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນການກະທຳທີ່ຮຸນແຮງທີ່ຄວນຈະຖືກລົງໂທດ (ຂໍ້ 16). ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເລີຍວ່າການກະທຳທີ່ຮຸນແຮງຂອງພຣະເຢຊູຈະເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງໄປສວັນເປັນໄປໄດ້!

ເມື່ອໃດທີ່ພຣະເຢຊູຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານແບບແປກໃຈ?

**3. ໂຢຮັນ 5:17-20**

17. ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພຣະບິດາຂອງເຮົາຍັງຊົງກະທຳກິຈການມາຈົນເຖິງບັດນີ້ ແລະຝ່າຍເຮົາກໍເຮັດຢູ່ເໝືອນກັນ.” 18. ເຫດສັນນັ້ນ ພວກຍິວແຮ່ງຊອກໂອກາດຈະຂ້າພຣະອົງເສັງ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພຣະອົງລ່ວງກົດວັນສະບາໂຕເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຊົງເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະບິດາຂອງຕົນ ຊຶ່ງເປັນການເຮັດໃຫ້ຕົນສເມີກັນກັບພຣະເຈົ້າ. 19. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າພຣະບຸດຈະກະທຳສິ່ງໃດຕາມໃຈບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາຊົງກະທຳ ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ພຣະບິດາຊົງກະທຳ ສິ່ງນັ້ນແຫຼະ, ພຣະບຸດຈຶ່ງຊົງກະທຳເໝືອນກັນເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ. 20. ແລະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເອງຊົງກະທຳ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍຈະອັດສະຈັນໃຈ.

ເມື່ອຊາວຍິວໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນຂົ່ມເຫັງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງໄດ້ແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມກັບຝູງຊົນທີ່ສື່ສານຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງໃນການປິ່ນປົວ: ພຣະອົງໄດ້ພຽງແຕ່ເຮັດວຽກຂອງພຣະບິດາ (ຂໍ້ 17). ລັກສະນະຂອງຖ້ອຍຄຳນີ້ຄົງຈະເປັນເຮືອງທີ່ຮຸນແຮງສຳລັບຊາວຍິວທີ່ຈະໄດ້ຍິນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູປິ່ນປົວໃນວັນຊະບາໂຕ. ມັນຍັງຖືກພິຈາລະນາວ່າກົງກັນຂ້າມກັບຄຳຖແລງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການພັກຜ່ອນໃນວັນຊະບາໂຕ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາພາດໄປກ່ຽວກັບວັນຊະບາໂຕແມ່ນວ່າມັນເປັນການນະມັສການ, ການສະທ້ອນເຖິງ, ແລະການເພິ່ງພາອາສັຍໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ວິທີທີ່ດີກວ່າທີ່ຈະສລອງໃນເວລານັ້ນຄືການເຫັນຜູ້ຄົນສະແດງການນະມັສການພຣະເມຊີອາຂອງຕົນແບບທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ!

**ຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນຫຍັງກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ?**

ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ແທນທີ່ຈະເປັນການສເລີມສລອງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາປະຊາຊົນ, ໄດ້ສຸມໃສ່ຄຳທີ່ພຣະເຢຊູໃຊ້ ແລະວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົມທຽບພຣະອົງເອງກັບພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ (ຂໍ້ 18). ການອັດສະຈັນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳລັບຜູ້ເຊື່ອຖື ເພາະວ່າມັນຖືກນຳໃຊ້ເປັນວິທີການເປີດເຜີຍລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ແລະການຕອບຄຳຖາມຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດປະຕູ ຕື່ມອີກເພື່ອເບິ່ງວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜແທ້ໆ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງໂດຍການອະທິບາຍຄວາມສັມພັນ ຂອງພຣະອົງກັບສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມສັມພັນນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ອີງໃສ່ສະຖານະພາບທາງດ້ານກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນແຕ່ຢູ່ໃນການຍືນ ຢູ່ໃນຄວາມຮັກ (ຂໍ້ 20). ແລະຈຸດປະສົງຂອງຄວາມຮັກນີ້ແມ່ນເພື່ອເປີດເຜີຍວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຈະມາໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູ. ຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ເປັນຄວາມຮັກອັນດຽວກັນທີ່ພຣະເຢຊູມີຕໍ່ເຮົາທຸກຄົນ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງ ແຂນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງມຸ່ງເນັ້ນໃສ່ເກີນກວ່າກົດລະບຽບຂອງວັນຊະບາໂຕທີ່ມະນຸດພຍາຍາມບັງຄັບໃຊ້, ແລະແທນ ທີ່ຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງມາດຕະຖານຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ. ໃນທີ່ສຸດ, ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກສລຸບຢູ່ໃນ ສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ. ໃນຖານະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແລະບຸກຄົນທີ່ສອງໃນຕຣີເອກການຸພາບ, ພຣະເຢຊູມີສິດອຳນາດອັນ ເຕັມທີ່ໃນສະໄໝແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະອົງມີສິດອຳນາດໃນການປິ່ນປົວ, ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ແລະເຮັດໃຫ້ວຽກງານຂອງ ພຣະອົງສຳເລັດທຸກເວລາໂດຍບໍ່ມີການອະນຸມັດຈາກພວກເຮົາ. ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາເຊື່ອໃນພຣະອົງແລະຍອມ ຢູ່ໃຕ້ສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ. ເຮົາຍັງໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ເຮົາຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງອຳນາດ ແລະຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ. (ມັດທາຍ 28:18-20). ແທນທີ່ຈະເຫັນການປິ່ນປົວເປັນບາງສິ່ງທີ່ຕ້ອງສົງສັຍ, ຂໍ້ນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາ ເຫັນວ່າມັນເປັນການກະທຳດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າສະແດງໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ແລະໃນຂະນະທີ່ເຮົາ ອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈວິທີການຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປິ່ນປົວຄົນຜູ້ນຶ່ງແລະບໍ່ແມ່ນອີກທາງຮ່າງກາຍ, ຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນແມ່ນການ ເຫັນອຳນາດແລະຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນທີ່ສຸດໃນການປິ່ນປົວຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດພັກຜ່ອນໄດ້ໃນຄວາມສຳເລັດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ທຳໄວ້ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນແລະມີໄຊຊະນະໃນມື້ນີ້ຍ້ອນພວກເຮົາມີສ່ວນ ຮ່ວມໃນຊີວິດທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ!

**ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ**

ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳໃນທາງທີ່ເກີນກວ່າທີ່ເຮົາຄາດຄິດໄວ້. ຈົ່ງເລືອກເອົານຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຜູ້ມີອຳນາດ.** ຄິດຕຶກຕອງເຖິງພື້ນທີ່ຂອງຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພິຈາລະ ນາຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ທ່ານຈະເຮັດໃນທຸກມື້ນີ້. ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນລົງແລະຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະອົງ.
- **ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ.** ຄວາມຮູ້ພຣະຄຸນຊ່ວຍໃນເຮືອງຂອງຄວາມສົງສັຍ. ແບ່ງປັນກັບກຸ່ມຂອງທ່ານຫຼືໝູ່ເພື່ອນໃນສິ່ງທີ່ ທ່ານມີຄວາມຮູ້ພຣະຄຸນສຳລັບຊີວິດຂອງທ່ານ. ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຈະຊີ້ນຳໃນການຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ.
- **ຮ່ວມສເລີມສລອງກັບຄົນອື່ນ.** ຊອກຫາວິທີທີ່ຈະສເລີມສລອງກັບບາງຄົນໃນກຸ່ມຫຼືໃນຄອບຄົວຂອງທ່ານບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນບໍ່ດົນມານີ້ໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ໃຊ້ເວລານະມັສການພຣະເຈົ້າເພາະຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ A.P.P